

Підвищення логістичного потенціалу регіонів

Сучасний економічний розвиток будь-якого українського регіону неможливий без урахування його логістичного потенціалу. Логістичний потенціал поряд з інноваційним та економічним потенціалом впливає на формування економічного зростання та діяльність системи міжнародного економічного співробітництва.

Регіональна логістика – нова наука, яка тільки починає розвиватися в нашій країні. Незважаючи на її досягнення, багато регіональних логістичних питань все ще потребують подальшого розвитку. Проте ми можемо звернутися до основного в нашому питанні визначення.

Логістичний потенціал регіону – можливість регіону в сфері господарської діяльності, пов'язаної із забезпеченням ефективного переміщення економічних потоків регіону, забезпечення ефективного транспортування, контроль за проведенням належним чином всіх вищевказаних функцій.

В силу економічних і географічних умов розвитку кожен регіон України має логістичний потенціал, але, на жаль, цьому не приділяється багато уваги, що в кінцевому підсумку призводить до неефективної діяльності в регіоні. У той же час в Україні можуть бути створені всі економічні передумови для формування ефективних логістичних систем. Зокрема, майже кожен регіон країни має адекватну ресурсну базу, яка може допомогти у формуванні замкнутих логістичних ланцюгів. Також можна відмітити достатній рівень інтеграції як у міжнародних, так і в національних економічних просторах.

Ключовим аспектом розвитку логістичного потенціалу України виступає інформаційне забезпечення логістичної привабливості країни, чого можна досягти шляхом впровадження сучасних інформаційних технологій в транспортно-логістичні процеси. Наприклад, в митно-логістичній діяльності можуть бути застосовані такі інформаційні системи, як: S&OP – система планування продажів та операційної діяльності; ERP – система управління ресурсами підприємства; CALS – система безперервного розвитку та підтримки життєвого циклу продукції; FP& – система планування технологічних процесів та створення календарних графіків; SRM – система управління взаємовідносинами з постачальниками; CRM – система управління взаємовідносинами із замовниками; CMS – система управління документообігом; PDM – організація електронного архіву та документообігу; TMS – система управління транспортом; системи безпеки автотранспорту; WMS – система управління складом; FMS – системи управління автотранспортом; MRO – система управління транспортними засобами та озброєнням; DRP – система управління ресурсами дистрибуції; SCM – управління ланцюгами поставок; FRP – система управління фінансами: фінансовий облік та звітність, управлінський облік, банк, бухгалтерія тощо. Метою цього розвитку є оптимізація функціонування транспортно-логістичної системи регіонів через створення розвиненої структури логістичних центрів, включаючи діючі логістичні комплекси та корпоративні логістичні центри, їх впровадження в ринок міжрегіональної та міждержавної взаємодії.

Ми можемо сформулювати основні задачі, які повинна вирішити стратегія логістичного розвитку будь-якого регіону:

1. Збільшення ємності та ефективності регіональних товаропровідних мереж.
2. Підвищення рівня якості логістичних послуг, в тому числі шляхом інтеграції окремих ланок та створення єдиного інформаційного простору.
3. Максимальне використання географічного положення та логістичної інфраструктури певного регіону.
4. Створення можливості безперешкодного проходження товарів через транспортні вузли, прикордонні станції та транзитні пункти до кордонів.
5. Прискорення руху вантажів всередині як всередині країни, так і за її межами, коли в доставці приймають участь кілька видів транспорту.
6. Організація комплексного обслуговування клієнтів з наданням максимальної кількості логістичних послуг і за рахунок цього залучення більшої кількості вантажів.
7. Залучення додаткових вантажопотоків у транспортні коридори, збільшення транзиту.

Таким чином, необхідна більш детальна розробка економіко-технічних параметрів логістичних центрів з урахуванням досвіду успішних європейських проектів. Логістичний потенціал українських регіонів є надійним засобом посилення впливу країни на міжнародній арені. Оплата транспортно-логістичних забезпечує безперечну економічну вигоду для країн-транспортерів, оскільки до країн з високим логістичним потенціалом спрямовуються інвестиції на розвиток транспортної інфраструктури, впровадження сучасного транспортного обладнання та технологій.